
Lousiana (Nueva España)

Autor:

Data de publicació: 18-10-2022

[Salta a la navegació](#)[Anar a la cerca](#)

[Governació de Luisiana](#)

[Gobernación de la Luisiana](#)

[1769\[1\]–1801](#)

[Creu de Borgonya](#)

[Escut d'armes](#)

[Himne: Marcha Real](#)

["Marxa Reial"](#)

[2:53](#)

[Louisiana espanyola el 1762](#)

Capital
Nova Orleans^[2]

Llengües comunes
Espanyol (oficial)
Espanyol
Louisiana Francès
Louisiana Crioll

Religió
Catolicisme (oficial)
Vodun
Louisiana Voodoo de l'Àfrica Occidental

Història

• Adquisició a França

1769^[1]

• Retorn a França

21 de març de 1801

Moneda
Dòlar espanyol

Precedit per
Succeït per

Louisiana (Nova França)

Avui part de
Canadà
Estats Units

De Soto reivindicant el Mississipí, tal com es representa a la rotonda del Capitoli dels Estats Units

Louisiana espanyola (castellà: la Luisiana[2]) va ser una governació i districte administratiu del virregnat de Nova Espanya de 1762 a 1801 que consistia en un vast territori al centre d'Amèrica del Nord que comprenia la conca occidental del riu Mississipí més Nova Orleans. La zona havia estat originalment reclamada i controlada per França, que l'havia batejat amb el nom de La Louisiane en honor del rei Lluís XIV el 1682. Espanya va adquirir en secret el territori de França prop del final de la Guerra dels Set Anys pels termes del Tractat de Fontainebleau (1762). El traspàs d'autoritat real va ser un procés lent, i després que Espanya finalment intentés substituir completament les autoritats franceses a Nova Orleans el 1767, els residents francesos van protagonitzar un aixecament que el nou governador colonial espanyol no va suprimir fins al 1769. Espanya també va prendre possessió del lloc comercial de St. Louis i tota l'Alta Louisiana a finals de la dècada de 1760, tot i que hi havia poca presència espanyola a les àmplies extensions del "País d'Illinois".

Nova Orleans va ser el principal port d'entrada dels subministraments espanyols enviats a les forces nord-americanes durant la Revolució Americana, i Espanya i els nous Estats Units es van disputar les fronteres de Louisiana i els drets de navegació al riu Mississipí mentre durí el domini d'Espanya a la colònia. Nova Orleans va ser devastada per grans incendis el 1788 i el 1794 que van destruir la majoria dels edificis de fusta originals del que avui és el barri francès. La nova construcció es va fer a l'estil espanyol amb parets de pedra i teulades de pissarra, i els nous edificis públics construïts durant l'època espanyola de la ciutat inclouen diversos encara en peu avui en dia, com la catedral de Sant Lluís, el Cabildo i el presbiteri. [3]

Louisiana va tornar més tard i breument a França sota els termes del Tercer Tractat de San Ildefonso (1800) i el Tractat d'Aranjuez (1801). El 1802, el rei Carles IV d'Espanya va publicar un projecte de llei reial el 14 d'octubre, en què efectuava el trasllat i n'esbossava les condicions. Espanya va acordar continuar administrant la colònia fins que arribessin els funcionaris francesos i formalitzés el trasllat. Després de diversos retards, el trasllat oficial de la propietat va tenir lloc al Cabildo de Nova Orleans el 30 de novembre de 1803. Tres setmanes més tard, el 20 de desembre, es va celebrar una altra cerimònia al mateix lloc en què França va transferir Nova Orleans i els seus voltants als Estats Units en virtut de la Compra de Louisiana. L'Alta Louisiana va ser transferida oficialment a França i després als Estats Units el Dia de les Tres Banderes a St. Louis, que va ser una sèrie de cerimònies celebrades durant dos dies el 9 i el 10 de març de 1804. [4]

Història

Història de Louisiana

Per any

Preestatalitat

Guerra Civil dels Estats Units

Postguerra Civil

Temes: Afroamericans - Ciutats - Política

Portal dels Estats Units

v
t
e

Espanya administrava el territori des de l'Havana, Cuba, contractant governs a persones de moltes nacionalitats sempre que juressin lleialtat a Espanya. Durant la guerra revolucionària americana, els espanyols van canalitzar els seus subministraments als revolucionaris nord-americans a través de Nova Orleans i el vast territori de Louisiana més enllà.

Els esforços espanyols per convertir Louisiana en una colònia espanyola solien ser infructuosos. Per exemple, mentre que el castellà oficialment era l'única llengua de govern, la majoria de la població continuava parlant francès. Fins i tot els negocis oficials realitzats al Cabildo sovint es reduïen al francès, requerint que hi hagués un intèrpret a la mà. [5]

Esclavitud

Quan Alejandro O'Reilly va restablir el domini espanyol el 1769, va emetre un decret el 7 de desembre d'aquell any que prohibia el comerç d'esclaus nadius americans. [6] Tot i que no hi va haver cap moviment cap a l'abolició del tràfic d'esclaus africans, el govern espanyol va introduir una nova llei anomenada coartación, que permetia als esclaus comprar la seva llibertat i la dels altres. [7]

Un grup de granotes dirigits per Jean Saint Malo van resistir la re-esclavitud des de la seva base als pantans a l'est de Nova Orleans entre 1780 i 1784. [8]

Conspiració de Pointe Coupée

Article principal: Pointe Coupée Slave Conspiracy de 1795

El 4 de maig de 1795, 57 persones esclavitzades i 3 homes blancs locals van ser jutjats a Point Coupee després

d'una revolta d'esclaus fallida. Al final del judici, 23 de les persones esclavitzades van ser penjades i 31 més van rebre una condemna per desobediència i treball dur. Els tres homes blancs van ser deportats, i dos van ser condemnats a sis anys de treballs forçats a l'Havana. [6]

Superior i Inferior, o les Louisianas

Els funcionaris colonials espanyols van dividir Luisiana en Alta Louisiana (Alta Luisiana) i Baixa Louisiana (Baixa Luisiana) a 36° 35' Nord, sobre la latitud de Nou Madrid, Missouri. [9] Es tractava d'una latitud més alta que durant l'administració francesa, per a la qual la Baixa Louisiana era l'àrea al sud d'uns 31° Nord (l'actual límit nord de l'estat de Louisiana) o la zona al sud d'on el riu Arkansas es va unir al riu Mississipí a uns 33° 46' de latitud nord. [cal citació]

El 1764, els interessos comercials francesos de pells van fundar St. Louis en el que llavors es coneixia com el País d'Illinois. Els espanyols es referien a St. Louis com "la ciutat d'Illinois" i governaven la regió des de St. Louis com el "Districte d'Illinois". [10]

Comunitats espanyoles a Louisiana

Article principal: Isleños a Louisiana

Señora de Balderes i el seu nadó, família originària de Nueva Orleans, Louisiana colonial espanyola, de José Francisco Xavier de Salazar y Mendoza (pintor nascut a Mèrida, Mèxic), ca. 1790. La família vivia al carrer Royal en el que ara s'anomena el "barri francès". Museu Estatal de Louisiana

Per establir colònies espanyoles a Louisiana, el líder militar espanyol Bernardo de Gálvez, governador de Louisiana en aquell moment, va reclutar grups de canaris castellanoparlants per emigrar a Amèrica del Nord. [11] El 1778, diversos vaixells es van embarcar cap a Louisiana amb centenars de colons. Els vaixells van fer parades a l'Havana i Veneçuela, on la meitat dels colons van desembarcar (300 canaris es van quedar a Veneçuela). Al final, entre 2.100[12] i 2.736[13] canaris van arribar a Louisiana i es van establir prop de Nova Orleans. Es van instal·lar a Barataria i a l'actual parròquia de Sant Bernat. No obstant això, molts colons van ser reubicats per diversos motius. Barataria va patir huracans el 1779 i el 1780; va ser abandonada i la seva població es va distribuir en altres zones de la Louisiana colonial (tot i que alguns dels seus colons es van traslladar a l'oest de Florida). [14] El 1782, un grup de colons canaris de Sant Bernat van emigrar a Valenzuela. [13]

El 1779, un altre vaixell amb 500 persones procedents de Màlaga (a Andalusia, Espanya), va arribar a la Louisiana espanyola. Aquests colons, dirigits pel tinent coronel Francisco Bouligny, es van establir a Nova Ibèria, on es van casar amb colons acadians. [15]

El 1782, durant la guerra revolucionària americana i la guerra angloespanyola (1779-83), Bernardo de Gálvez va reclutar homes dels assentaments canaris de Louisiana i Galveston (a la Texas espanyola, on s'havien establert canaris des de 1779) per unir-se a les seves forces. Van participar en tres grans campanyes militars: el Baton Rouge, el Mobile i el Pensacola, que van acabar amb la presència britànica a la costa del Golf i a l'oest de Florida. El 1790 colons d'origen mixt canari i mexicà de Galveston es van establir a Galveztown, Louisiana, per escapar de les inundacions sobtades anuals i les sequeres prolongades d'aquesta zona. [13]

Immigració procedent de Saint-Domingue

A partir de la dècada de 1790, després de la rebel·lió d'esclaus a Saint-Domingue (actual Haití) que va començar el 1791, onades de refugiats van arribar a Louisiana. Durant la dècada següent, milers de migrants de l'illa van desembarcar allà, inclosos europeus ètnics, persones lliures de color i esclaus africans, alguns d'aquests últims portats per les elits blanques. Van augmentar molt la població francòfona a Nova Orleans i Louisiana, així com el nombre d'africans, i els esclaus van reforçar la cultura africana a la ciutat. [16]

Línia de temps

Carrer de Sant Lluís al barri francès de Nova Orleans

1895 recreació de la catedral de Sant Lluís de Nova Orleans de quan estava sota domini espanyol; aquesta façana va ser construïda pels espanyols després del Gran Incendi de Nova Orleans el 1788. La catedral va ser reconstruïda més tard a mitjans del segle 19.

Control francès

Els francesos van establir assentaments a la Louisiana francesa a partir del segle 17. Els francesos van començar a explorar la regió des del Canadà francès.

Control espanyol

1762 – Quan comencen les negociacions per posar fi a la Guerra dels Set Anys, Lluís XV de França proposa en secret al seu cosí Carles III d'Espanya que França cedeixi Louisiana a Espanya en el Tractat de Fontainebleau.

1763 – El Tractat de París posa fi a la guerra, amb una disposició per la qual França cedeix tot el territori a l'est del Mississipí (inclòs canadà) a Gran Bretanya. Espanya va cedir Florida i terres a l'est del Mississipí (incloent Baton Rouge) a Gran Bretanya.

1763 – Jordi III del Regne Unit, en la Proclamació Reial de 1763, proclama que totes les terres a l'est del Mississipí adquirides en la guerra – amb l'excepció de Florida Oriental, Florida Occidental i Quebec – es convertiren en una Reserva Índia.

1763 – Comença la migració acadiana (Cajun): els colons francesos havien rebut l'ordre d'abandonar la nova reserva índia al Quebec. Els colons del costat est del Mississipí també van emigrar a Louisiana. Els nouvinguts creien que el territori encara era terra controlada pels francesos.

1763 – Data presumida de fundació de Saint Malo pels fugitius del comerç de galions de Manila, marcant el primer assentament filipí permanent en el que es convertiria en els Estats Units. [17]

1764 – Pierre Laclède estableix el lloc comercial Maxent, Laclède & Company a St. Louis.

1764 – S'anuncia formalment l'adquisició per part d'Espanya de Louisiana de França.

1765 – Joseph Broussard lidera el primer grup de prop de 200 acadians que s'instal·len a Bayou Teche per sota de l'actual St. Martinville, Louisiana. [18]

1768 – Antonio de Ulloa es converteix en el primer governador espanyol de Louisiana. [19] No va fer volar la bandera espanyola i va ser obligat a marxar per una màfia profrancesa a la Rebel·lió de 1768. [20]

1769 – Alejandro O'Reilly suprimeix la rebel·lió, executa els seus líders, i envia alguns conspiradors a la presó al castell de Morro, a l'Havana. D'altra banda, va ser benigne i va indultar altres participants que van jurar lleialtat a Espanya. Va establir el dret espanyol i el cabildo de Nova Orleans.

1770 – Luis de Unzaga allibera als rebels empresonats.

1780 i 1783 – La Batalla de Saint Louis i la Batalla d'Arkansas Post van ser els únics compromisos militars combatuts a

l'oest del riu Mississipí durant la Guerra Revolucionària Americana.

1788 – El Gran Incendi de Nova Orleans destrueix pràcticament tota Nova Orleans. El governador Esteban Rodríguez Miró va ser respectat pels seus esforços de socors.

1789 – Comencen les obres de reconstrucció de Nova Orleans, quedant la ciutat en aquell moment limitada al que avui és el Barri Francès. Les noves estructures tenien patis i murs de maçoneria. Es va posar la pedra angular de la nova catedral de Sant Lluís.

1795 – El Tractat de Pinckney resol les disputes frontereres amb els Estats Units i reconeix el seu dret a navegar per Nova Orleans.

1798 – Espanya revoca el dret dels Estats Units a viatjar per Nova Orleans.

1799 – S'inaugura el Cabildo recentment reconstruït.

Control francès

1800 – En el Tercer Tractat de San Ildefonso, Napoleó adquireix en secret el territori, però Espanya continua administrant-lo. [21]

1801 – Als Estats Units se'ls permet de nou utilitzar el port de Nova Orleans.

1803 – S'anuncia la venda de Louisiana als Estats Units.

1803 – Espanya rebutja el permís de Lewis i Clark per viatjar pel riu Missouri, ja que el trasllat de França als Estats Units no s'havia fet oficial; van passar l'hivern a Illinois al Camp Dubois.

1803 – El 30 de novembre de 1803, els funcionaris espanyols transmeten formalment les terres colonials i la seva administració a França.

1803 – França cedeix Nova Orleans, la històrica capital colonial, als Estats Units el 20 de desembre de 1803.

1804 – Els dies 9 i 10 de març es va dur a terme a Sant Lluís una cerimònia, ara commemorada com el Dia de les Tres Banderes, per transferir la propietat de l'Alta Louisiana d'Espanya a la Primera República Francesa, i després de França als Estats Units.

Vegeu també

Portal de Louisiana

Portal d'Espanya

Història de Louisiana

Llista de governadors colonials de Louisiana

Louisiana (Nova França)

Compra de Louisiana

La societat a les Amèriques Colonials Espanyoles

Missions espanyoles a Louisiana

Referències

[^] Chambers, Henry E. (maig de 1898). Florida Occidental i la seva relació amb la cartografia històrica dels Estats Units. Baltimore, Maryland: The Johns Hopkins Press. p. 48.

[^] Jump up to:un b Josep Presas i Marull (1828). Juicio imparcial sobre las principales causas de la revolución de la América Española y acerca de las poderosas razones que tiene la metrópoli para reconocer su absoluta independencia. (document original) [Judici just sobre les principals causes de la revolució de l'Amèrica espanyola i sobre les poderoses raons que té la metrópoli per reconèixer la seva absoluta independència]. Burdeaux: Imprenta de D. Pedro Beaume. pàgines 22, 23.

[^] "Incendi i inundació del barri francès". FrenchQuarter.com. [Consulta: 25 octubre 2019].

[^] "9-10 de març: Dia de les Tres Banderes". Centre de Tecnologia d'Instrucció de Florida. Fcit. [Consulta: 24 octubre 2019].

[^] Din, Gilbert C.; Harkins, John E. (1996), Cabildo de Nova Orleans: El primer govern de la ciutat de Louisiana colonial, 1769-1803, Baton Rouge, Louisiana: Louisiana State University Press, ISBN 978-0-8071-2042-2, recuperat el 9 de juliol de 2020

[^] Jump up to:un b Hall, Gwendolyn Midlo (1995). Africans a la Louisiana colonial: El desenvolupament de la cultura afro-criolla al segle XVIII. Baton Rouge, Louisiana: Louisiana State University Press. ISBN 978-0807119990.

-
- ^ Berquist, Emily (2010). "Primer sentiment antiesclavista al món atlàntic espanyol, 1765-1817". *Esclavitud i Abolició*. 31 (2): 181-205. DOI:10.1080/01440391003711073. 145434799 S2CID.
- ^ Kaplan-Levenson, Lanie (10 de desembre de 2015). "Més que un fugitiu: granotes a Louisiana". *WWNO-FM*. Nova Orleans, Louisiana. [Consulta: 3 octubre 2016].
- ^ Raona, Joan R.; Michelle M. Haas (2005). *Mesures de sòl de Raonover*. Copano Bay Press. p. 41. ISBN 978-0-9767799-0-2.
- ^ Ekberg, Carl (2000). *Arrels franceses al país d'Illinois: la frontera del Mississipí a l'època colonial*. Urbana i Chicago, Ill.: University of Illinois Press. pp. 32–33. ISBN 9780252069246.
- ^ Santana Pérez, Juan Manuel; Sánchez Suárez, José Antonio (1992). *Emigración por Reclutamientos Canarios en Luisiana (castellà)*. Las Palmas de Gran Canaria, Illes Canàries, Espanya: Universidad de Las Palmas de Gran Canaria Servicio de Publicaciones. Pàg 133. ISBN 978-84-88412-62-1.
- ^ Armistead, Samuel G. (2007), *La Tradición Hispano–Canaria en Luisiana: La Literatura Tradicional de los Isleños*, Madrid : Celesa, pp. 51-61, ISBN 978-84-96887-08-4
- ^ Jump up to:un b c "Sant Bernat Illa: el tresor espanyol de Louisiana". Museu del Patrimoni i societat cultural Los Isleños. [Consulta: 15 octubre 2018].
- ^ Hernández González, Manuel (2007). *La emigración canaria a América (castellà)*. pp. 15, 43–44 (emigració canària de Florida i Texas); p. 51 (Emigració canària a Louisiana). Primera Edició
- ^ Din, Gilbert C. (primavera de 1976). "El tinent coronel Francisco Bouligny i l'assentament malagueny a Nova Ibèria, 1779". *Història de Louisiana: La revista de l'Associació Històrica de Louisiana*. 17 (2): 187-202. 4231587 JSTOR.
- ^ "La rebel·lió dels esclaus de 1791". Biblioteca d'Estudis del País del Congrés.
- ^ Namur, Amy (26 de novembre de 2019). "Louisiana honora el primer assentament filipí" Àsia importa per a Amèrica. [Consulta: 12 juliol 2022].
- ^ Bradshaw, Jim (27 de gener de 1998). "Broussard anomenat pel primer poblador Valsin Broussard". *Lafayette Anunciant diari*. Arxivat de l'original el 21 may 2009.
- ^ Hernández Sánchez Barba, Mario. "Antonio de Ulloa, primer governador espanyol a Nova Orleans". *Repositorio Español de Ciencia y Tecnología (en castellà)*: 32-34. [Consulta: 27 juny 2020].
- ^ Acosta Rodríguez, Antonio (1978). "Problemas económicos y rebelión popular en Luisiana en 1768" (en castellà). *Universitat de Sevilla*: 131-146. [Consulta: 27 juny 2020].
- ^ "La compra de Louisiana". Biblioteca del Congrés: 54-68. [Consulta: 27 juny 2020].

mostrar

v
t
e

Nova Espanya (1521-1821)

mostrar

v
t
e

Imperi Espanyol

mostrar

v
t
e

Tretze Colònies